

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

at afværge, at teatre måtte lukke, eller for at skaffe midler til støtte til nogle få af de mange nye initiativer, der både inden for for de store og små teatres rækker har presset sig på.

Teaterrådet, der afgiver indstilling til ministeren om bl.a. fordelingen af de årlige bevillinger, har fundet, at de nuværende økonomiske rammer for teatervirksomheden er utilstrækkelige, og rådet har udarbejdet forslag til en ny teaterlov.

Til teatre for børn og unge, gruppeteater, eksperimenterende og opsøgende teatre samt andre teaterformer foreslår teaterrådet — når visse nærmere betingelser er opfyldt — at der ydes statstilskud med indtil 90 pct. af teatervirksomhedens godkendte udgifter.

Til andre teatervirksomheder, herunder kommunalt støttede teatervirksomheder, foreslås ydet et statstilskud på halvdelen af det regnskabsmæssige underskud ved teaterdriften, medens den anden halvdel skal sikres ved tilskud fra en eller flere kommuner.

Ifølge teaterrådets lovforslag vil udgifterne til dansk teater (inkl. det kgl. teater) stige fra ca. 110 mill. kr. til ca. 180 mill. kr., hvoraf ca. 40 mill. kr. skulle dækkes af kommuner og amtskommuner.

Ministeriet har ført forhandlinger med Kommunernes Landsforening, som ikke har ment at kunne gå ind for en lovmæssig forpligtelse til kommunale teaterstilskud.

Under hensyn hertil og til, at en så kraftig forøgelse af statsstøtten som foreslået af teaterrådet ikke i den øjeblikkelige økonomiske situation er realistisk, kan teaterrådets indstilling ikke gennemføres i sin fulde udstrækning.

Jeg er imidlertid enig med teaterrådet i, at der snarest bør gøres et fremstød til afhjælpning af nogle af vanskelighederne for teatrene, men i stedet for at forsøge at lappe over hele feltet har jeg i det nu forelagte lovforslag koncentreret mig om *støtten til teatre for børn og unge samt opsøgende teater og støtten til publikumsarbejdet*.

Lovforslagets afsnit om teater for børn

og unge bygger på en betænkning nr. 637 vedrørende børne- og ungdomsteater, som blev afgivet af et sagkyndigt udvalg i foråret 1972. Jeg kan i alt væsentligt tilslutte mig de synspunkter, der er anført i betænkningen. Hvis vi vil fjerne det miljøfremmede, som mange endnu føler over for teatret, er der intet bedre sted at begynde end med børnene. I forhold til teatret er det afgørende, at børn ikke blot ser andre udfolde sig, men selv inddrages i aktiviteterne. Det er almindeligt anerkendt, at den pædagogiske dramatik er med til at udvikle børnenes evne til at tænke, føle og forstå, og der er da også konstateret en stigende interesse i at inddrage børneteateret i det daglige arbejde i børnehaver, skoler, sociale institutioner m. v.

Resultatet heraf er, at børne- og ungdomsteatrene for tiden ikke har mulighed for at opfylde de behov, der er over hele landet.

Jeg finder derfor, at det nu er presserende at søge gennemført en forbedring af tilskudsmulighederne for børne- og ungdomsteatrene, sådan at disse får mulighed for at udbyde flere forestillinger, samtidig med at forestillingernes kvalitet bør søges højnet.

Samtidig har jeg på linie med teaterrådet udvidet den pågældende lovbestemmelse til også at omfatte det opsøgende teater, som har flere karakteristiske træk tilfælles med børne- og ungdomsteatret. Der ydes i dag af mange kommuner både direkte og indirekte støtte til børne- og ungdomsforestillinger og det opsøgende teater. I børneteaterbetænkningen henstilles til kommunerne, at der under bevillingerne til kulturelle formål afsættes så store rådighedssummer, at det bliver muligt for alle børn at komme i teatret, uden at sociale skel eller økonomiske forhold er til hinder herfor. Selv om tilskud til børne- og ungdomsteater og opsøgende teater ikke gøres obligatorisk for kommunerne, håber jeg, at kommunerne vil følge den øgede økonomiske støtte fra staten op ved at stille passende beløb til rådighed til køb af forestillingerne. Dette vil medvirke til at forbedre de forskellige teatres økonomi,